

СТИЛ СА ШАЛОМ ЈЕ ТОПЛИЈЕ

Раскошни шалови, који захваљујући несвакидашњој игри нити подсећају на крзно, дело су Београђанке Иване Чолић, дизајнера, сценографа и костимографа. Она у Манакској кући Етнографског музеја са пуно ентузијазма држи школу ткања, коју је почетком деведесетих година основала њена мајка, професорка Надежда Ристић Влајковић.

Необични „чупави“ шалови су

производ ткања рађеног комбинаваном техником – узланом и чунчаном, која је карактеристична за израду ћилима.

– Идеја за избор ових ткачких техника произашла је из потребе да се на неконвенционалан начин креира један одевни предмет као што је шал. Уткано је предиво различитих боја и текстура – од мохера и вуне до металних светлуцавих нити – каже наша саговорница, члан Улупудса. Њено одрастање је

везано уз разбој. Попут мајке, истовремено је научила да пише, чита и тка.

У поткровљу породичне куће Ивана је направила радионицу у којој тка костиме за „Плаво позориште“, у коме је сценограф и костимограф. Ту је настао и костим „Марабу“, који је Ивана направила још 1997. године за представу „Ема“. Остали „чупави“ радови су откани у периоду од 2013. до 2014. године.

– Инспирирани су музиком и стилем неукротиве диве рокенрола, симбола хипи културе и једне од најталентованијих светских певачица свих времена, Џенис Џоплин. Њен карактеристичан стил одевања блиско је повезан са етно костимом. Своје корене налази у традицији и култури америчких староседелца, као и у Индији, Африци, и

За разбојем

Фото Славица Берич

Само Џенис Џоплин фали

Бунт који носи у себи Ивана Чолић, дизајнер, сценограф и костимограф исказала је избором ћилимарске технике за израду необичних одевних предмета и тако на себи својствен начин указала на сличности са рок иконом двадесетог века

Datum: 22.02.2015
Medij: Politika
Rubrika: Magazin
Autori: S.Berić
Teme: Etnografski muzej Srbije

Напомена:
Површина: 1000
Тираж: 0

Naslov: Samo Dženis Džoplin fali

Strana: 20

Ивана са мајком Надеждом и ујакном архитектором Пеђом Ристић

на Блиском истоку – објашњава Ивана и додаје да изложба која је била пред крај прошле године у Манаковој кући зато и носи назив „Џенис“.

– Највећу захвалност за настанак те изложбе дугујем својој мајци, Надежди, академском сликару текстила. Она се трудила да још у мојој најранијој младости на нежан и благородан начин пронађе путеве до мог интересовања за уметничко стварање, у коме ручно ткање заузима посебно место – признаје Ивана Чолић, члан Удружења за очување и развој ручног ткања, на чијим изложбама учествује од његовог оснивања.

С. Берић Сама свој манекен

